

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119201378
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119201378.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: 1/ C. K., nar. XX.XX.XXXX, 2/ A. K., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom B. XXX/XX, K., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov, matky: O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, K., právne zastúpená: ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, IČO: 47 245 841, otca: O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, K. - Z., o zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/37/2019-208 zo dňa 22. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III., a IV. p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., V., VI. m e n í t a k , ž e
Otec j e p o v i n n ý platiť zvýšené výživné na mal. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80 € na sumu 120 € od 05.02.2019 a 140 € od 01.09.2020, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa.

Vo zvyšnej časti návrh matky z a m i e t a .

Týmto rozsudkom sa m e n í rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 9P/265/2012-106 zo dňa 27.02.2013, právoplatný dňa 10.04.2013 v časti výživného pre maloleté deti.

Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloletú C. zo sumy 95 € na sumu 150 € s účinnosťou od 05.02.2019 a na maloletú A. zo sumy 80 € na sumu 120 € s účinnosťou od 05.02.2019. Zameškané výživné na maloletú C. za obdobie od 05.02.2019 do 31.05.2019 vo výške 632,41 € zaviazal otca zaplatiť v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a nedoplatok na výživnom na maloletú A. za rovnaké obdobie v celkovej výške 474,48 € rovnako zaviazal zaplatiť v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh matky zamietol a zároveň vyslovil, že sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 9P/265/2012-106 zo dňa 27.02.2013, právoplatný dňa 10.04.2013, v časti výživného pre maloleté deti. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že naposledy o výživnom bolo rozhodované v roku 2013, teda pred 7 rokmi. V tom čase matka bola zamestnaná v spoločnosti Billa s priemerným mesačným čistým príjmom 400 €. V súčasnosti je na rodičovskej dovolenke a jej príjem predstavuje rodičovský príspevok a rodinné prídavky na 3 deti v celkovej výške 285 €. Otec v tom čase pracoval ako vodič kamióna s priemerným

čistým mesačným príjmom 400 €. V súčasnosti rovnako pracuje ako vodič u zamestnávateľa Trans Service Ost s.r.o. od 01.01.2017 a jeho priemerný mesačný príjem za obdobie od januára 2018 do februára 2019 bol 517 € a v období od februára 2019 do januára 2020 494 €. Zároveň podľa potvrdenia zamestnávateľa v období od februára 2019 do januára 2020 mu boli poskytované diéty v priemere v prepočte 720 € mesačne. Maloletá C. mala 10 rokov, navštevovala základnú školu a v súčasnosti je žiačkou tretieho ročníka na Strednej zdravotnej škole v Žiline. Maloletá A. mala 8 rokov, navštevovala prvý stupeň základnej školy a v súčasnosti je žiačkou 9. ročníka na základnej škole.

Zmena pomerov nastala na strane oboch maloletých detí a súvisí najmä so všeobecným nárastom výdavkov vzhľadom na vyšší vek oboch detí. Za kvalifikovanú zmenu možno hodnotiť nástup na vyšší stupeň vzdelania, u C. na stredný stupeň vzdelania, navyše mimo miesta bydliska. Náklady na odôvodnené potreby maloletej C. stanovil v celkovej výške 394 € mesačne a okrem toho zohľadnil aj mimoriadne výdavky na zubný strojček, za ktorý matka doteraz uhradila 900 €, otec prispel 150 € a poplatky za jednotlivé kontroly vo výške 20 € v priemere za kontrolu. U maloletej A. náklady na odôvodnené potreby ustálil v celkovej sume 279 €. Na strane matky došlo k zmene pomerov, nakoľko dosahuje nižší príjem oproti pôvodnému rozhodnutiu a pribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť. Nemohol u nej opomenúť tú skutočnosť, že po vyporiadaní BSM manželov sa stala výlučnou vlastníčkou spoločného bytu, ktorý podľa jej vlastného vyjadrenia v priebehu roka predala a získala financie v hodnote 92.000 €. Uvedenú sumu použila na vyplatenie úveru, vrátenie požičaných peňazí na finančné vyporiadanie s manželom a zostala jej hotovosť v sume 10.000 €. Predaj bytu ani finančné vyrovnanie ničím nepreukázala, a preto nemohol byť zostatok finančných prostriedkov relevantne posúdený, avšak dospel k záveru, že jej majetkové pomery sa zlepšili, keď predala uvedený majetok a nadobudla zaň finančné prostriedky. U otca došlo k zvýšeniu príjmu, keď poukázal na to, že jeho čistý mesačný príjem je okolo 550 € a pokiaľ ide o poskytované diéty otcovi zamestnávateľom, z rozhodovacej činnosti je známe, že slovenskí vodiči na stravovanie v zahraničí nevyužívajú štandardné stravovacie zariadenia, ale v nemalom rozsahu si stravu nosia z domu, čo rozhodne neznamená, že bez ďalšieho je možné sumu poskytovanú im zamestnávateľom z titulu stravného vyhodnotiť v plnej miere len ako príjem. Ide určite o podstatný výdavok, ktorý musí v tomto prípade otec maloletých detí vynaložiť. Je však akceptovateľné v okolnostiach tej-ktorej veci zo sumy takto poskytnutého stravného klasifikovať ako príjem jej časť, napr. v rozsahu jednej tretiny až jednej polovice a keďže otec dosahoval priemerne na diétach 720 € mesačne, ku mzde otca pripočítal aj sumu 360 € ako príjem z diét. V tomto prípade ide o príjem otca, ktorý mu patrí za odpracované dni, pričom v kalendárnom mesiaci pracuje 2 resp. 3 týždňové turnusy. Tvrdenia otca, že mu zamestnávateľ neprepláca dovolenku a práceneschopnosť a že v rozpore s platnými predpismi EÚ mu zamestnávateľ neposkytuje počas výkonu práce v zahraničí mzdu zodpovedajúcu mzde vyplácanej na území toho - ktorého štátu, vyvolávajú dojem nevýhodného zamestnania, v ktorom sa otec bezdôvodne vzdáva vyššieho príjmu, aký mu prináleží bez toho, aby si svoje nároky uplatnil, resp. našiel inú prácu. Na postoj otca však nemožno prihliadať ako na skutočnosť, ktorú otec nezavinil, resp. nedokáže zmeniť. Toto jeho správanie má negatívny dopad na jeho zárobkové pomery, jeho príjem sa javí ako nedostatočný, čo však nemôže byť vyhodnotený na úkor maloletých detí, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Zároveň v konaní bolo preukázané a nebolo ani sporné, že otec pravidelne od októbra 2018 prispieva na obe dcéry vyšším výživným, ako mu bolo pôvodne určené, a to konkrétne na obe celkovou sumou o 25 € viac a zároveň preukázal, že maloletej C. prispieva na jej osobný účet v podobe vreckového podľa potreby od 10 do 30 € mesačne. Na základe uvedeného má za to, že zvýšené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca na jeho príjem a výdavky.

Zameškané výživné na maloleté deti za obdobie od 05.02.2019, teda od podania návrhu, do 31.05.2020, pri preukázaní, že od októbra 2018 platil vyššie výživné a obaja rodičia sa zhodne vyjadrili, že toto výživné v sume 15 € mesačne prispieval na maloletú C. a 10 € mesačne na maloletú A., určil preto nedoplatok vo vzťahu k maloletej C. vo výške 632,41 € a vo vzťahu k maloletej A. vo výške 474,48 € s tým, že otcovi v zmysle § 232 ods. 3 CSP stanovil dlhšiu dobu na zaplatenie tohto nedoplatku na výživnom. Vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

3. V zákonom stanovenej lehote proti výrokom I. - V. podala odvolanie matka. S vysloveným záverom súdu nesúhlasí, tento nezodpovedá zisteným skutočnostiam v konaní a určenie výšky výživného nezodpovedá záujmom maloletých detí, pretože výška určeného výživného nepokrýva ani len tie potreby detí, ktoré ako dôvodné akceptoval súd. Na strane otca detí zistil, že jeho možnosti, schopnosti a zárobkové pomery majú oveľa vyšší potenciál, než otec deklaruje. Správne súd konštatoval, že sa otec bezdôvodne vzdáva príjmu, keď nežiada zamestnávateľa, aby si plnil voči nemu povinnosti a poskytoval

mu mzdu, ktorá mu podľa práva patrí. Vychádzajúc z celkovej životnej úrovne otca, ako aj z toho, že svojej súčasnej partnerke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, pomáha vychovávať a vyživovať jej dve deti, a to na úkor svojich vlastných detí, je zrejmé, že reálne príjmy otca detí sa pohybujú v úplne iných číslach, než ako deklaruje v tomto konaní. Deklarovaný príjem otca je účelovo podhodnotený, o čom svedčí už aj len fakt, že v porovnaní s rokom 2019 sa v roku 2020 zvýšila minimálna mzda v SR o 60 €, a to zo sumy 520 € na sumu 580 € v prvom stupni náročnosti a pri treťom stupni náročnosti, kde je zaradená práca vodiča, je minimálna mzda v roku 2020 812 €, pričom z predložených listín vyplýva, že otec u zamestnávateľa nedosahuje ani minimálnu mzdu. Prvoradou povinnosťou otca je zabezpečiť si taký príjem, aby bol schopný pokryť potreby svojich detí minimálne v rozsahu odôvodnených výdavkov na deti. Súd u otca nehodnotil, že tento získal z majetku BSM 25.000 € ako vyporiadací podiel, a teda taktiež sa jeho majetkové pomery zlepšili. Najpodstatnejšie sú však odôvodnené potreby maloletých detí, keď u maloletej C. ich súd ustálil na sumu 414 € mesačne, pričom boli preukázané aj mimoriadne výdavky na zubný strojček. Ustálená suma výživného vo výške 150 € je absolútne nepostačujúca. Matke ostala povinnosť nielen osobne zabezpečovať starostlivosť o dieťa, ale aj materiálne zabezpečovať potreby dieťaťa. Kým otec má podľa súdu povinnosť prispievať na výživu 17-ročnej C. 150 € mesačne, matke ostala povinnosť 264 € mesačne + kompletne všetky výdavky na zdravotnú starostlivosť. Takéto rozhodnutie nie je v záujme maloletého dieťaťa. Odôvodnené potreby u maloletej A. ustálil na sumu 279 €, keď je žiačkou 9. ročníka a od septembra 2020 nastupuje na strednú školu. Aj keď sú určujúce skutočnosti v čase rozhodovania, vzhľadom však na veľmi krátky časový úsek, kedy opäť dôjde k zmene pomerov na strane tohto dieťaťa, minimálne v rozsahu zvýšenia výdavkov na cestovanie do školy mimo miesta bydliska a školské potreby, súd na uvedené neprihliadal. U oboch detí nezohľadnil voľnočasovú aktivitu, a to chov koňa a jazdenie, hoci, ako sa vyjadrila aj matka, pre dievčatá to znamená veľmi veľa, venujú sa tomu už niekoľko rokov a je to ich srdcová záležitosť. Na pojednávaní avizovala, že aj maloletá A. má od lekára doporučené nosenie zubného strojčka a plastickú operáciu uší, čo sú opäť zvýšené náklady na dieťa. Rovnako stanovená suma výživného na maloletú A. 120 € je absolútne nepostačujúca, keď matke ostala povinnosť v sume 159 € mesačne + kompletne všetky ostatné výdavky, ktoré súd neakceptoval. Súd nezdôvodnil, prečo otcovi určil rozsah vyživovacej povinnosti k maloletým deťom v oveľa menšom rozsahu, než ju musí zabezpečovať matka, hoci jej príjem a zárobkové možnosti sú oveľa nižšie, ako sú zárobkové možnosti otca detí. Z týchto dôvodov je rozhodnutie nepreskúmateľné, ako aj z dôvodu splatenia zameškaného výživného na deti v lehote do 3 mesiacov, pričom ide o celkovú sumu 1.106,89 €, ktorú otec dokáže zaplatiť jednorazovo ihneď po právoplatnosti rozsudku, aj s prihliadnutím na vyplatenie vyporiadacieho podielu z BSM. Navrhuje zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že na maloletú C. bude stanovené výživné 200 € mesačne a maloletú A. 180 € mesačne a nedoplatok na výživnom zaviazat' otca zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky vyjadril len v tom zmysle, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Otec k odvolaniu matky uviedol, že s jej odvolaním nesúhlasí. Má za to, že súd riadne a vyčerpávajúco zistil majetkové a príjmové pomery na strane oboch rodičov a odôvodnené potreby maloletých detí. Poukázal správne najmä na to, že matka maloletých detí z vlastnej vôle zostala bez finančných prostriedkov v podobe výživného na svojho syna M., čím zaťažila a ukrátila ich dcéry. Naďalej trvá na tom, že matka maloletých detí žije v spoločnej domácnosti s otcom maloletého M., čo mu potvrdili i dcéry. S očakávaným nástupom maloletého M. do predškolského zariadenia možno od matky rozumne očakávať, že si nájde zamestnanie a bude dosahovať pravidelnú mzdu. So žiadnou priateľkou už v spoločnej domácnosti nežije a jeho príjmy sú presne také, ako ich zistil súd v rámci dokazovania. Nemôže sa stotožniť so záverom súdu, že sa bezdôvodne vzdáva vyššieho príjmu bez toho, aby si svoje nároky uplatnil, resp. našiel si inú prácu so zodpovedajúcou odmenou. Je rád, že má vôbec zamestnanie a prax, kedy zamestnávateľ v oblasti autodopravy svojim zamestnancom nevypláca nemocenské, dovolenky a najmä mzdu, aká prináleží v tej-ktorej krajine EÚ, je úplne bežná. V prípade domáhania sa svojich nárokov sa rovno môže rozlúčiť so zamestnaním. Preto tvrdenie, že sa dobrovoľne vzdáva vyššieho príjmu, je absurdné. Hľadal si prácu aj v K. a okolí, pričom najvyšší ponúkaný zárobok za prácu šoféra alebo predavača je 600 - 650 € v hrubom, pokiaľ sa nejaká práca vôbec ponúka. Najvyššia miera nezamestnanosti v kraji je v K. a v súvislosti s tým, že by podľa predstáv matky mal zarábať viac ako minimálnu mzdu, poukazuje na to, že jeho mesačný príjem je cca 550 € v čistom, pričom v hrubom tento príjem predstavuje 750 €. Navrhuje napadnúť rozsudok potvrdiť.

6. Matka v replike vo vzťahu k vyjadreniu otca uviedla, že tento zavádza, pretože v skutočnosti naozaj žije v spoločnej domácnosti s pani Bc. B. K. a jej dvomi deťmi a podľa jej informácií už sú dokonca manželka. Otec detí uprednostňuje túto rodinu pred svojimi vlastnými deťmi. Partnerka, resp. pravdepodobne už manželka otca vykonáva podnikateľskú činnosť a prevádzkuje čistiace a upratovacie služby, keď je jedinou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti CleanTep, s.r.o., kde si otec detí brigádne privyrába. Sídlo tejto spoločnosti má rovnakú adresu, ako je uvedená adresa bydliska otca na jeho vyjadrení a rovnakú adresu má vo výpise z obchodného registra uvedenú aj pani Bc. B. K. ako spoločníčka a konateľka spoločnosti. Predpoklad matky, že žije s otcom maloletého M., je mylný, pretože naozaj s otcom maloletého M. nežije v spoločnej domácnosti. V súčasnosti je nezamestnaná a nemá žiadny príjem, finančne jej pomáhajú rodičia. Je primárnou povinnosťou otca vyživovať svoje maloleté deti a postarať sa o to, aby mali jeho deti zabezpečené všetky potreby. O deti sa vždy starala ona a otec sa staral iba o svoje potreby a svoje koníčky. Je pravdou, že v roku 2018 začal prispievať na výživu detí o 25 € viac, než mu určoval rozsudok, avšak neurobil to dobrovoľne, ale pod tlakom dohovoru ÚPSVaR Bytča. Nikdy sa nepodieľal na nepravidelných výdavkoch detí a keď od neho pýtala peniaze, aby prispel na konkrétnu vec, povedal, že nemá peniaze. Nakoľko išlo o potrebné veci, musela tieto zabezpečiť a požičať si od svojich rodičov. Na zubný strojček pre maloletú C. vynaložila cca 1.000 € a otec prispel sumou iba 150 €, nič viac. V súčasnej dobe obe maloleté deti navštevujú Strednú zdravotnícku školu v Žilina, C. tretí ročník a A. prvý ročník a iba výdavky týkajúce sa dochádzania na strednú školu sú u C. 30 € cestovné, 40 € obedy, 40 € obedy, zatiaľ sa neplatili učebnice, ale musela zaplatiť za oblečenie na prax sumu cca 60 €. U A. sú mesačné výdavky spojené s dochádzkou na strednú školu 30 € cestovné, 40 € obedy, vreckové 40 €, učebnice 60 €, oblečenie na prax cca 60 €. Okrem toho majú výdavky na stravu, ošatenie, obuv, hygienu, voľnočasové aktivity a je zrejmé, že výživné, ktoré má platiť otec detí, je nepostačujúce. Otec o deti nejaví záujem, nestretáva sa s nimi. Občas sa stretne s C., avšak so A. vôbec, jej ani len nezavolá na narodeniny či meniny. O zvýšenie výživného požiadala po 7 rokoch od posledného rozhodnutia a otec za celých 7 rokov odmietal akúkoľvek dohodu ohľadom zvýšenia výživného, alebo aspoň dohodu o príspevok na náhodné výdavky na deti, okrem v roku 2018, keď bol predvolaný na ÚPSVaR. Neobstojí tvrdenie otca, že jeho príjem je 550 € v čistom, pretože jeho reálne príjmy sú podstatne vyššie a je smutné, že otec sa spolieha na to, že jeho reálny príjem sa nedá preukázať, pričom týmto postojom okráda iba vlastné deti. Je jeho povinnosťou zabezpečiť si taký príjem, aby svoje deti uživil, pretože výživa a potreby detí sú prvoradé. Zotrúva na podanom návrhu na stanovenie výživného vo výške 200 € a 180 €, ktoré zodpovedá pomernej časti nevyhnutných mesačných výdavkov na deti, ktoré navštevujú strednú školu, dokonca mimo miesta svojho bydliska.

7. Otec v duplike uviedol, že nežije v spoločnej domácnosti s pani B. K., nejedná sa o jeho manželku, ale švagrinu a uvedenú adresu má z dôvodu, že po vyporiadaní BSM, kedy bol byt pridelený žalobkyni (matke), zostal bez trvalého pobytu a túto adresu má iba korešpondenčnú z dôvodu, aby mu pošta nechodila na mestský úrad. V prípade žiadosti o úver by bol vedený ako bezdomovec. Je mu známe, že pani K. vlastní firmu, ale nikdy u nej nepracoval, čo sa dá overiť na Sociálnej poisťovni. Pani K. bola ochotná a umožnila mu stretávanie sa s deťmi u nej doma, kým si nevyrieši vlastné bývanie. Je mu známe, že otec maloletého M. - Q. C., bytom Z. XXX, ktorý podniká v oblasti stavebníctva, s matkou žije v spoločnej domácnosti a tým aj prispieva na výživu maloletého. Tvrdenie matky, že nejaví záujem o deti, je účelové a nezakladá sa na pravde, keď so svojimi deťmi komunikuje nielen cez sociálne siete, ale aj osobne spoločnými nákupmi oblečenia, návštevami u lekára alebo spoločným obedom. V ostatnom odkazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenie.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 2 ods. 1 CMP po zistení, že odvolanie podala včas účastníčka konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 65 a § 66 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a IV. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výrokoch II., V. a VI. podľa § 388 CSP zmenil tak, že na maloletú A. stanovil zvýšené výživné zo sumy 80 € na sumu 120 € počnúc dňom od 05.02.2019 a na sumu 140 € počnúc dňom od 01.09.2020. Predmetným rozsudkom zároveň došlo k zmene pôvodného rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P/265/2012-106 a vo zvyšnej časti bol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý. Zároveň bolo vyslovené, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

9. V preskúmvanej veci bolo nesporné, že naposledy o výživnom na maloleté deti bolo rozhodované rozsudkom č. k. 9P/265/2012-106 zo dňa 27.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2013,

kde v časti výživného a o osobnej starostlivosti o maloleté deti bola medzi rodičmi schválená rodičovská dohoda. Týmto rozsudkom bola stanovená vyživovacia povinnosť otca na maloletú C. mesačne sumou 95 € a na maloletú A. mesačne sumou 80 €. Obaja rodičia potvrdili, že po pohovore na ÚPSVaR Bytča otec od októbra 2018 prispieva na obe dcéry oproti pôvodne určenému výživnému mesačne o 25 € viac, pričom z toho suma 15 € je výživné na maloletú C. a suma 10 € pripadá výživné na maloletú A.. Otec takisto preukázal, že maloletej C. mesačne prispieva na jej osobný účet v podobe vreckového podľa potreby od 10 € do 30 € mesačne. Nakoľko v pôvodnom rozhodnutí o výživnom bolo rozhodnuté schválením rodičovskej dohody, uvedené rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie a aj s poukazom na to, že obidvaja rodičia sa vzdali odvolania. Preto oboznámením sa s obsahom pôvodného spisu v čase tohto rozhodovania vyplýva, že matka v tom čase bola zamestnaná v spoločnosti Billa s priemerným mesačným zárobkom 437 € a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola poberateľkou rodičovského príspevku + prídavkov na tri maloleté deti, čo predstavuje jej príjem v celkovej hodnote 285 €. V rámci odvolacieho konania v replike matka uviedla, že v súčasnosti je nezamestnaná, nemá žiaden príjem. Lustráciou v sociálnej poisťovni odvolací súd zistil, že matka má evidovaný začiatok registrácie 01.01.2014, typ vzťahu prvej registrácie je osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov a napokon je konštatované, že matka nepoberá dôchodkové poistenie, nemocenské poistenie, úrazové poistenie a poistenie v nezamestnanosti. Zároveň odvolací súd však konštatuje, že matka nepredložila súdu žiaden doklad, či je evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie alebo si iným spôsobom hľadá prácu. Otec maloletých detí v čase pôvodného rozhodovania dosahoval čistý mesačný príjem ako vodič kamióna 464,87 € a diéty dosahoval v priemere mesačne 986,25 €. V súčasnej dobe v zmysle potvrdenia zamestnávateľa otca jeho priemerný mesačný čistý príjem predstavuje 494 € a 720 € predstavujú diéty. Pokiaľ matka poukazovala v odvolaní na výšku minimálnej mzdy, odvolací súd konštatuje, že jedná sa o výšku mzdy v hrubol vyjadrení a súd prvej inštancie pri stanovení priemerného príjmu otca vychádzal z čistej mzdy. Z uvedeného je možné konštatovať, že u otca došlo k zvýšeniu príjmu cca o 30 € mesačne, avšak na druhej strane došlo k zníženiu výšky diét, ktoré sú mu vyplácané zamestnávateľom pri zahraničných cestách. Rovnako je nutné poukázať na skutočnosť, že matka v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa stala vlastníčkou bytu, ktorý bol predtým v spoločnom vlastníctve oboch rodičov a podľa jej tvrdenia predmetný byt v mesiaci január, február 2020 predala za hodnotu 92.000 €. Túto skutočnosť však ničím nepreukázala, preto je možné vychádzať iba z tvrdenia, že uvedený byt predala za sumu 92.000 €. Zároveň poukázala na to, že uvedenú sumu použila na vyplatenie otca, ktorá povinnosť jej vyplývala z rozsudku o vyporiadaní BSM, a to vo výške 25.000 € (túto skutočnosť otec potvrdil). Z tvrdenej kúpnej ceny 92.000 € takto zostala matke suma 67.000 €. Matka tvrdila, že uvedenú istinu použila na splatenie úveru a vrátenie pôžičky rodičom a z celkovej sumy jej zostala už iba suma 10.000 €. Matka však žiadnym spôsobom nepreukázala, o splatenie akého úveru a v akej výške sa malo jednáť a následne na pojednávaní do zápisnice za tým hneď uviedla, že jej mesačné výdavky predstavujú aj splácanie úveru 90 € mesačne. Z uvedeného preto nie je zrejmé, aký úver matka mala z predaja bytu uhradiť. Napokon, pokiaľ ide o vrátenie pôžičky rodičom, takisto neprezentovala, aká výška pôžičky vo vzťahu k rodičom existovala, kedy bola požičaná a za akým účelom táto pôžička od rodičov bola poskytnutá. Preto odvolací súd má za to, že na tieto tvrdenia matky nie je možné prihliadať a je nutné prisvedčiť, že matka mala príjem z predaja bytu 67.000 €.

10. Nie je možné v plnom rozsahu sa stotožniť s prijatým záverom súdu prvej inštancie a s tvrdením matky v odvolaní, že otec sa bezdôvodne vzdáva vyššieho príjmu, keď zamestnávateľ mu neuhrádza mzdu, aká by mu mala prináležať v zmysle toho, kde vykonáva prácu v zahraničí a táto by mala zodpovedať predpisom a mzde, aká je vyplácaná na území toho-ktorého štátu. Otec preukázal svoj príjem riadnym potvrdením zamestnávateľa, akú mzdu mu poskytuje a rovnako, aké sú mu aj vyplácané diéty za pracovnú cestu v zahraničí. Nebolo však preukázané, že by otec úmyselne sa vzdal nejakého výhodnejšieho zamestnania, alebo že by mal možnosť zamestnať sa inde, kde by dosahoval vyšší príjem. Rovnako aj v čase pôvodného rozhodovania o výživnom otec pracoval ako vodič kamióna.

11. Pokiaľ ide o tvrdenia rodičov, teda otca, že matka žije s otcom jej tretieho dieťaťa a že otec žije so svojou priateľkou (v súčasnej dobe zrejme manželkou), zostali iba v rovine tvrdenia, keď otec tvrdí, že túto vedomosť má od svojich dcér a matka poukázala na adresu otca a výpis z obchodného registra, v zmysle ktorého má mať rovnakú adresu tam uvedená spoločnosť, ako aj rovnakú adresu má jediná spoločníčka a konateľka tejto spoločnosti. Obidvaja uvedené tvrdenia navzájom popierajú. Otec napokon poukázal, že má sa jednáť o jeho švagrinú, že nie manželku, keď byt v ktorom mal adresu trvalého bydliska bol v rámci vyporiadania BSM určený do výlučného vlastníctva matke, musel zmeniť svoju adresu. Vo výpise z obchodného registra je ako jediná spoločníčka a konateľka obchodnej spoločnosti

vedená Bc. B. K., odvolací súd lustráciou v registri obyvateľov zistil, že otec nie je ženatý a ako rodinný stav má evidovaný „rozvedený“, preto je možné konštatovať, že otec týmto tvrdenia matky, že žije s priateľkou resp. „už pravdepodobne manželkou“ čiastočne vyvrátil. Rovnako nebolo preukázané, že by si otec brigádnicke privyrábal v spoločnosti CleanTep, s.r.o., nevyplýva to ani z lustrácie v sociálnej poisťovni.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. Na druhej strane je nutné poukázať na to, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie u maloletej A. došlo k ďalšej zmene pomerov, a to, že 01.09.2020 nastúpila na Strednú zdravotnícku školu v Žiline do 1. ročníka, s čím sú opäť zvýšené výdavky na štúdium na tejto škole. Takisto je nevyhnutné však poukázať na súčasnú pandemickú situáciu, kedy určité výdavky s návštevou školy u dcér neexistujú. Vzhľadom na uvedené, pokiaľ ide o výživné na maloletú C., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a u maloletej A., bolo výživné od 05.02.2019 zvýšené na sumu 120 € stanovené správne, avšak vzhľadom na zmenu pomerov u nej odo dňa 01.09.2020 (návštevou strednej školy), podľa § 388 CSP v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že od 01.09.2020 zvýšil výživné o ďalších 20 € mesačne, teda na celkovú sumu 140 €.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. stanovoval nedoplatok na výživné na mal. C. a mal. A., uvedený nedoplatok bol určený za obdobie od 05.02.2019 do 31.05.2019 a tento bol vyčíslený správne, preto odvolací súd v tejto časti tiež potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že otcovi bola stanovená 3-mesačná lehota na splatenie tohto dlžného výživného, ktorú by bol schopný uhradiť popri zvýšenom bežnom výživnom. Vo vzťahu k zmene vyživovacej povinnosti u maloletej A. od 01.09.2020 odvolacím súdom, nebola stanovená výška zameškaného výživného za obdobie od 01.09.2020 do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu, nakoľko zo spisu nevyplýva v akom rozsahu si otec plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. A. a navyše takáto povinnosť ani súdu z ničoho nevyplýva. Pokiaľ si otec túto povinnosť dodatočne nesplní, existuje tu exekučný titul vo forme tohto rozsudku, na základe ktorého môže byť vymáhané zameškané výživné od 01.09.2020, ktoré je splatné doručením rozsudku (§ 44 CMP).

14. Odvolací súd považuje za nutné poukázať na to, že je nevyhnutné prihliadať na výdavky maloletých detí, ale výživné zároveň môže byť stanovené iba do výšky, ktorá je v možnostiach a schopnostiach povinného rodiča. Tak, ako súd prvej inštancie, i odvolací súd má za to, že stanovené výživné, ako bolo súdom prvej inštancie a od 01.09.2020 vo vzťahu k mal. A. stanovené odvolacím súdom, je v možnostiach a schopnostiach otca a nie je v jeho možnostiach platiť výživné vo vyššej miere, ako to požaduje matka. Takisto je nutné prihliadnuť na to, že okrem toho otec v konaní preukázal, že mal. C. na osobný účet prispieva ešte aj formou vreckového mesačne v rozdielnych sumách od 10 € do 30 €. Na pojednávaní prezentoval tento záujem i vo vzťahu k mal. A., avšak uvedené nevykonával doposiaľ z dôvodu, že mal. A. nemá zriadený osobitný účet, ako ho má zriadený mal. C.. Vychádzajúc z konštatovaného vo zvyšku návrh matky ako nedôvodný zamietol.

15. O trovách konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov konania, neustanovuje inak. Nejedná sa o prípad upravený v ust. § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy), a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)